

Пригода перша **Імпічмент¹**

Шостий «Б» готувався до президентських виборів.

Кандидатів було дев'ять. Але семеро з них були нещасні самовисуванці, які жодних шансів не мали. Ми їх навіть не називатимемо. Реальних претендентів було двоє — Вовочка Таратута і Боря Бородавко. Вовочка був білявий, кирпатий, веснянкуватий, зі щербатим зубом. І дуже симпатичний. Усі в класі його любили. Особливо за те, що він весь час розповідав анекдоти про Вовочку й підсміювався сам із себе, наче то він був героєм тих анекдотів. Але Вовочка мав один серйозний недолік: він був ледар. Замість того щоб виконувати домашні завдання, він дивився телевізор. А контролювати його не було кому — батьки цілий день працювали. Тому у Вовоччиному щоденнику раз у раз проскакували то двійки, а то

¹ Імпічмент — вияв недовіри вищій посадовій особі та притягнення її до відповідальності за порушення законів країни.

й одиниці. А президент класу, як ви знаєте, для всіх мусить бути авторитетом, якщо не зразком.

І в цьому розумінні другий претендент, Боря Бородавко, мав незаперечну перевагу, позаяк був круглим відмінником. І взагалі страшним ерудитом. Регулярно читав перекладну дитячу енциклопедію «Все про все» і дивувався однокласників приголомшливими повідомленнями: про те, наприклад, що шії у жирафи й у вчительки математики Анастасії Петрівни однакові, бо мають одну й ту саму кількість хребців; що кропива й медуза — майже родичі, бо жалять за одним принципом; що кусають людей не комарі, а комарихи, бо комарі-чоловіки — вегетаріанці, харчуються виключно соком рослин, а от комарихи — кровопивці, вампіри... Останнє повідомлення дуже потішило хлопців, бо Лариска Литвак розмахувала перед носами хлопців газетою вирізкою, де було надруковано, що найдужча людина у світі не чоловік, а жінка — п'ятиразова чемпіонка з армрестлінгу (тобто поєдинку на руках) канадка Ліана Дюфренс. Та й іншими багатьма неймовірними фактами і коментарями збагатив однокласників ерудит Боря.

Проте він чудово усвідомлював, що самою лише ерудицією завоювати симпатії електорату, тобто виборців класу, які навіть слова «електорат» не знають, йому навряд чи вдасться. І Боря почав активну передвиборну кампанію. Він походив із заможної, забезпеченої родини (тато Бородавко був бізнесмен, мама Бородавко — бізнесвумен, і Борю привозили до школи на «мерседесі»).

Тому він міг спокійно фінансувати свою передвиборну кампанію. Боря накупив цілий портфель смачнучої закордонної жуйки і щедрою рукою почав роздавати її електорату. Електорат жуйку взяв, прицмокуючи, зжував, але під час виборів майже одноголосно... проголосував за Вовочку. Винятком були тільки нещасні самовисуванці, які, цілком природно, голосували кожен за себе, і, певна річ, Боря, який теж віддав свій голос за себе коханого. Коли оголошували результати, на Борю боляче було дивитися. Він сидів червоний як помідор — наче всі медузи і вся кропива світу обжалили його.

Три дні Боря до школи не ходив. Лежав удома на кананпі із зав'язаним горлом і трагічно дивився у стелю.

Хоча боліло йому не горло, боліла душа. Але душу ж не перев'яжеш.

Старший Борин брат, десятикласник Аркаша, якому все стало відомо того самого дня, заспокоював невдаху-претендента:

— Не розпускай рюмси, Борю!.. Не тушуйся, старенький! Поразка на президентських виборах у демократичному суспільстві — нормальне явище. В Америці всі спершу програють, а тоді виграють. Іди в опозицію¹... Створи свою партію. Будеш лідером опозиції. Всі з цього починають.

І Боря став лідером опозиції. Правда, його партія була поки що нечисленна. Крім нього, складалася з трьох ображених самовисуванців. То були Стьопа Юхимчук, Стасик Макарець і Вася Цюцюрський. Проте опозиція була настроєна бадьоро й оптимістично.

— Спокуха, панове! Спокуха! — вигукував Макарець. — Той президент Вовочка, інфузорія, не сьогодні-завтра зганьбить себе. Ось побачите! Нахапає двійок, і ми поставимо питання про його негайне усунення.

¹ Опозиція — опір, протидія, протиставлення однієї політики іншій; утрюповання в партії, що виступає проти загального курсу партії.

